

Prima instanță: Jud. Botanica mun. Chișinău
Jud. Luiza Gafton
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
I.Cimpoi, N.Simciuc, L.Bulgac

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Papaprint”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Docmen-Declarant” către Societatea cu Răspundere Limitată „Papaprint” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Papaprint” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Docmen-Declarant” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Papaprint” solicitând încasarea sumei în mărime de 5400 lei, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 lei, cheltuielile suportate pentru eliberarea extraselor din Registrul persoanelor juridice în mărime de 130 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 12 martie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Docmen - Declarant” a comandat la Societatea cu Răspundere Limitată „

Papaprint” confecționarea cârdurilor de discount, conform modelului stabilit, cu achitarea în avans a serviciilor în sumă de 5400 lei.

A explicat că, marfa a fost confecționată cu vicii materiale și nu reprezenta caracteristicile modelului stabilit, motiv pentru care au refuzat primirea mărfii, solicitând remedierea viciilor.

A menționat că, la 20 mai 2015 în adresa pârâtului a expediat somația nr.051/15, recepționată la data de 25 mai 2015, prin care a solicitat înlăturarea deficiențelor în termen de 7 zile calendaristice, prin livrarea bunului fără vicii sau restituirea sumei achitate în avans. Somația a rămas fără executare.

A afirmat că, la 27 iulie 2015 pârâtului i-a fost expediată notificarea nr.067/15 privind rezoluțiunea contractului în temeiul art.art.709, 737, 963 Cod civil. Totodată, s-a solicitat repararea prejudiciului cauzat în mărime de 5400 lei. Notificarea a rămas fără răspuns.

A remarcat că, pârâtul, de fapt, a recunoscut pretențiile înaintate și nu a obiectat la notificarea privind rezoluțiunea contractului.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Docmen-Declarant”.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „ Papaprint” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Docmen-Declarant" datoria pentru serviciile prestate în mărime de 5400 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 lei, cheltuielile suportate pentru eliberarea extraselor din Registrul persoanelor juridice în mărime de 130 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ Papaprint” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10 decembrie 2015.

La 25 iulie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „ Papaprint” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și a hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod

superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 februarie 2017, expediată în adresa părților la 07 iunie 2017 (f.d 155), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 a fost depus la 25 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Papaprint” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Papaprint” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu